

Veterinärvårdslag 17.8.1990/685

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 kap

Allmänna stadganden

Tillämpningsområde

1 §

Denna lag tillämpas på kommunal och privat veterinärvård samt på den tillsyn och förvaltning som hänför sig till veterinärvården.

2 §

Om verksamhet som hör till veterinärvården stadgas dessutom i

- 1) lagen om djursjukdomar (55/80),
- 2) djurskyddslagen (91/71),
- 3) lagen om köttbesiktning (160/60) och
- 4) lagen om mjölkkontroll (558/46).

Definitioner

3 §

I denna lag avses med

- 1) *veterinärvård* hälso- och sjukvård som gäller djur samt annan veterinärhjälp, köttbesiktning, mjölkkontroll, övervakning och kontroll av hygien vid primärproduktion av animaliska livsmedel och vid djurhållning, bekämpning och förebyggande av djursjukdomar samt djurskydd,
- 2) *kommunal veterinärvård* hälso- och sjukvård som gäller djur och annan veterinärhjälp, köttbesiktning, mjölkkontroll samt övervakning och kontroll av hygien vid primärproduktion av animaliska livsmedel och vid djurhållning enligt vad som närmare stadgas i 3 kap.,
- 3) *privat veterinärvård* veterinärhjälp som en serviceproducent eller en självständig yrkesutövare tillhandahåller eller undersökningar som han gör för att konstatera hälsotillståndet eller sjukdomar hos djur eller för att bestämma vård samt sådan verksamhet där en serviceproducent eller en yrkesutövare tar hand om ett djur för att ge veterinärhjälp eller göra undersökningar i anslutning därtill,
- 4) *husdjur* tamdjur som människan håller, föder upp och sköter i nyttosyfte eller för nöjes skull, renar, farmdjur som är däggdjur eller fåglar, odlad fisk samt bin,

5) *nyttodjur* produktionsdjur och andra husdjur som anses höra samman med näringsverksamhet i anslutning till gårdsbruk eller annan primärproduktion eller som utnyttjas för arbetsprestationer som människan behöver,

6) *basveterinärservice* tjänster som en veterinär med beaktande av de rådande förhållandena och med tillgång till lämplig utrustning kan tillhandahålla utgående från de kunskaper och färdigheter som han förvärvat genom veterinärmedicinsk grundexamen,

7) *normal hälsovårdsservice* åtgärder i syfte att hålla djur vid hälsa, konstatera och fastställa deras hälsotillstånd, förhindra befruktning och avbryta dräktighet samt avliva djur,

8) *specialveterinärservice* tjänster som förutsätter specialveterinärexamen,

9) *serviceproducent* en enskild person, ett bolag eller andelslag, en förening eller stiftelse eller någon annan sammanslutning som har en enhet som tillhandahåller privat veterinärvårdsservice, dock inte en självständig yrkesutövare, och med (19.2.1993/194)

10) *självständig yrkesutövare* den som enligt 2, 3 a eller 3 b § lagen om utövning av veterinäryrket bedriver mottagningsverksamhet. (19.2.1993/194)

2 kap

Förvaltning

4 § (28.4.2006/302)

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

4 a § (28.4.2006/302)

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

5 § (28.4.2006/302)

Länsstyrelsen svarar i länet för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

6 §

Varje kommun skall inom sitt område planera och genomföra veterinärvården enligt vad som stadgas i denna lag eller i någon annan lag.

Vad denna lag stadgar om en kommun gäller även kommunalförbund som avses i 5 § 2 mom. folkhälsolagen (66/72).

7 §

Den verkställighet och övervakning av veterinärvården som enligt denna lag ankommer på kommunen skall skötas av hälsovårdsnämnden, om inte kommunfullmäktige har beslutat att någon annan nämnd eller myndighet skall handha uppgiften.

3 kap

Kommunal veterinärvård

Allmänt

8 §

En kommun skall inom ramen för veterinärvården

- 1) ordna basveterinärservice som avser hälso- och sjukvård för nyttodjur samt sådan veterinärservice som anses nödvändig för behandling av sjukdomar hos andra husdjur eller för tillhandahållande av normal hälsovårdsservice,
- 2) i syfte att förebygga smittospridning ordna övervakning och kontroll av hygien vid primärproduktion av animaliska livsmedel och övervakningen av hygien vid djurhållning till den del övervakningen inte regleras i lagen om djursjukdomar, samt
- 3) svara för den köttbesiktning och mjölkkontroll som stadgas för kommunerna.

Kommunen kan dessutom för husdjur tillhandahålla veterinärservice som kräver specialutrustning och särskilda kunskaper utöver veterinärmedicinsk grundexamen. Kommunen kan också tillhandahålla specialveterinärservice.

9 §

Kommunen kan ha en eller flera kommunalveterinärtjänster för de uppgifter som hör till veterinärvården. En sådan tjänst kan inrättas så att den är gemensam för flera kommuner eller kommunalförbund eller för en kommun och ett kommunalförbund.

En privat serviceproducent får inte sköta den verkställighet av lagen om djursjukdomar eller den övervakning av djurskyddet som ankommer på kommunalveterinärerna.

Har en kommun två eller flera kommunalveterinärtjänster, skall kommunen fastställa uppgiftsfördelningen mellan kommunalveterinärerna. (3.8.1992/761)

10 § (28.4.2006/302)

Kommunalveterinären skall vara en legitimerad veterinär och insatt i de uppgifter som hör till tjänsten. Närmare bestämmelser om behörighetsvillkoren för kommunalveterinärtjänster utfärdas genom förordning av statsrådet.

11 § (3.8.1992/761)

11 § har upphävts genom L 3.8.1992/761.

12 §

Kommunen skall ordna lokaler och utrustning som anses nödvändiga för den verksamhet som nämns i 8 § 1 mom. 1 punkten.

Avgifter, arvoden och ersättningar

13 § (3.8.1992/761)

Kommunen kan hos djurägaren eller djurinnehavaren uppbära en klinikavgift när djuret har förts till veterinärmottagningen, om kommunen har ordnat lokalerna och utrustningen för veterinärservice enligt 8 § 2 mom.

Kommunen kan dessutom i fråga om veterinärservice enligt 8 § 1 mom. 1 punkten hos ägaren eller innehavaren av ett husdjur som inte är ett nyttodjur uppbära en klinikavgift när djuret har förts till veterinärmottagningen.

Kommunen kan även uppbära en underhållsavgift när ett djur måste hållas i ett av kommunen ordnat utrymme för att veterinärhjälp som ingår i service enligt 1 och 2 mom. skall kunna ges.

14 §

För veterinärhjälp och andra tjänster som hänför sig till den har en kommunalveterinär rätt att hos djurägaren eller djurinnehavaren bära upp ett arvode och resekostnadsersättning som fastställs i tjänstekollektivavtalet samt ersättning för förbrukade läkemedel och förnödenheter.

Arvodena är pensionsgrundande arbetsinkomster för kommunalveterinärerna. Genom förordning av statsrådet bestäms närmare om på vilket sätt arvodena skall beaktas som pensionsgrundande för kommunalveterinärerna. (28.4.2006/302)

Planering och statsandel

15 § (3.8.1992/761)

På verksamhet som kommunen ordnar med stöd av denna lag tillämpas lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården (733/92), om inte något annat stadgas genom lag.

2 mom. har upphävts genom L 23.12.1998/1122. (23.12.1998/1122)

Kommunens deltagande i nyttodjursägares och nyttodjursinnehavares kostnader

16 § (3.8.1992/761)

Kommunen kan delta i de kostnader som ett nyttodjurs ägare eller innehavare har åsamkats av besöksavgift, resekostnadsersättning och åtgärdsavgifter till en veterinär vilka orsakats av veterinärhjälp för djuret.

4 kap

Privat veterinärvård

17 §

En serviceproducent skall innan han börjar tillhandahålla privat veterinärvårdsservice göra en anmälan till länsstyrelsen i det län och hälsovårdsnämnden i den kommun där det fasta driftstället för serviceproducentens enhet finns.

Om en självständig yrkesutövare bedriver privat veterinärvårdsverksamhet från ett fast driftställe, skall han göra anmälan om detta till länsstyrelsen i det län och hälsovårdsnämnden i den kommun där det fasta driftstället finns.

Har en legitimerad veterinär som är verksam som självständig yrkesutövare inte något fast driftställe, skall han eller hon göra motsvarande anmälan till länsstyrelsen i det län där han eller hon huvudsakligen ämnar bedriva privat veterinärvårdsverksamhet. Bestämmelser om anmälningsplikt för personer som utan legitimation som veterinär temporärt tillhandahåller veterinärtjänster finns i 8 § i lagen om utövning av veterinäryrket (29/2000). (28.4.2006/302)

18 §

En serviceproducent skall för sin veterinärvårdsverksamhet ha en ansvarig föreståndare som har rätt att utöva veterinäryrket i Finland. Innan verksamheten inleds skall anmälan om den ansvarige föreståndaren göras till länsstyrelsen i det län och till hälsovårdsnämnden i den kommun där det fasta driftstället för serviceproducentens enhet finns. Motsvarande anmälan skall göras om föreståndaren byts ut.

Vad 1 mom. stadgar om en serviceproducent gäller inte sådana undersökningsanstalter som avses i lagen om privata sjukvårds- och undersökningsanstalter (426/64), när de gör undersökningar som hänför sig till den privata veterinärvården.

19 §

Privat veterinärvårdsverksamhet skall bedrivas i en lokal med utrustning som är ändamålsenlig och motsvarar verksamhetens art och omfattning.

20 § (28.4.2006/302)

Om det inom privat veterinärvårdsverksamhet förekommer avsevärda brister eller missförhållanden och om det på grund av den risk för djurs hälsa eller välbefinnande som verksamheten innebär är nödvändigt, kan Livsmedelssäkerhetsverket bestämma att verksamheten skall avbrytas tills bristerna eller missförhållandena har blivit avhjälpta.

5 kap

Särskilda stadganden

21 § (28.4.2006/302)

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen kan i enskilda fall meddela kommunalveterinärerna föreskrifter som behövs för genomförandet av annan veterinärvård än den kommunala.

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen kan ålägga en kommunalveterinär att utföra uppgifter som hänför sig till den veterinärvård som nämns i 1 mom.

22 §

En kommunalveterinär har rätt att i tjänsten få handräckning av behöriga statliga och kommunala myndigheter samt att få de upplysningar som han behöver i sin tjänsteutövning.

23 § (3.8.1992/761)

23 § har upphävts genom L 3.8.1992/761.

24 § (28.4.2006/302)

24 § har upphävts genom L 28.4.2006/302.

25 §

Om en ändamålsenligt ordnad undervisning vid veterinärmedicinska högskolan kräver att den kommunala veterinärvården i en kommun helt eller delvis sköts av högskolan, kan högskolan och kommunen avtala om ett sådant arrangemang.

26 §

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

6 kap

Ikraftträdelse- och övergångsstadganden

27 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

Genom denna lag upphävs lagen den 23 juli 1965 om veterinärvård (431/65) jämte ändringar.

28 §

Med denna lag överensstämmande instruktioner för kommunalveterinärer skall träda i kraft senast den 1 juli 1991. Tills en instruktion som har uppgjorts enligt denna lag träder i kraft skall bestämmelserna i tidigare reglemente eller instruktion iaktas.

29 §

Såsom pensionsgrundande lön för en kommunalveterinär beaktas enligt vad som stadgas med stöd av denna lag arvoden som innan denna lag har trätt i kraft uppburits hos djurägare och djurinnehavare, om anställningsförhållandet har fortgått vid ikraftträdandet och pensionsfallet har inträffat under lagens giltighetstid.

30 §

Den som bedriver privat veterinärvårdsverksamhet när denna lag träder i kraft skall inom sex månader från ikraftträdandet göra de anmälningar som nämns i 17 och 18 §§.

31 §

Om kommunen när denna lag träder i kraft tillhandahåller en tjänstebostad för kommunalveterinären eller håller på att uppföra, utvidga eller renovera en sådan, eller om den realiseringsplan som gäller byggandet, utvidgningen eller renoveringen har godkänts före nämnda tidpunkt, skall statsandel för kostnaderna betalas till kommunen enligt de stadganden som gällde före ikraftträdandet.

Regeringens proposition 252/89, Ekonomiutsk. bet. 4/90, Stora utsk. bet. 42/90

Ikraftträdelsestadganden:

3.8.1992/761 :

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

RP 216/91, FvUB 7/92

19.2.1993/194 :

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning. (L 194/1993 trädde i kraft enligt F 1324/1993 den 1.1.1994.)

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

RP 196/92, JsUB 21/92, Bilaga VII till ESS-avtalet: rådets direktiv (78/1026/EEG)

23.12.1998/1122 :

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

RP 246/1998, ShUB 33/1998, RSv 222/1998

28.4.2006/302 :

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2006.

RP 203/2005, JsUB 2/2006, RSv 31/2006